

Jan 17:19 A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.

2. Tesalonickým 2:13b ... díky Bohu, že si vás vybral jako prvotinu k záchraně v posvěcení ducha a víře v pravdu.

ST – časopis Znamení doby, 21. listopadu 1892, odst. 8 Kristova církev má být ztvárněním Jeho charakteru. Pokud jsou jména jejích členů zapsána v Beránkově knize života, jsou s Kristem spojeni životodárným poutem, jako je ratolest spojena s živým vinným kmenem. Ježíš říká: **Jan 17:19 (B21)** "Posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou." Kristus se zcela odevzdal dílu záchrany lidí. Opustil nebeskou slávu, oblékl své božství do lidství a podrobil se utrpení, potupě, hanbě, ponižování, urážkám, odmítání a ukřižování. Ačkoli disponoval veškerou silou lidských vášní, nikdy nepodlehł pokušení udělat něco, co by nebylo čisté, povznášející a zušlechťující. Říká "posvěcuji sám sebe, aby i oni byli posvěceni."

ST – časopis Znamení doby, 19. května 1890, odst. 4 Posvěcení není žádná emoce, nýbrž z nebe pocházející princip, který podrobuje vládě Ducha svatého všechny vášně a touhy. Toto dílo se uskutečňuje skrze našeho Pána a Spasitele.

1. Tesalonickým 5:23-24 ²³A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. ²⁴Věrný je ten, kdo vás povolává; on to také učiní.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 223.2 Abychom se nedostali do pasti nepřítele a naše nitro tak nebylo v ohrožení, potřebujeme být posvěcováni Duchem svatým každý den a každou hodinu.

ST – časopis Znamení doby, 29. října 1894, odst. 7 Ježíš Kristus je nám ve všem příkladem. Zahájil život, prošel jeho zkušenostmi a životní záznam uzavřel s posvěcenou lidskou vůlí. Byl ve všem pokoušen podobně jako my a přesto se nikdy ani v nejmenším nesklonil k vykonání něčeho zlého nebo k projevu vzpoury proti Bohu. To protože svou vůli neustále odevzdával a nechával se posvětit. Uspokojují snad muži a ženy, kteří vyznávají, že jsou Kristovými následovníky, jen své vlastní choutky, utvrzují se v sobectví a v tvrdohlavosti? Žijí pouze pro uspokojení svých tělesných sklonoů?

RH – časopis Review and Herald, 23. února 1892, odst. 9 Kristus řekl: "Posvěcuji sám sebe, aby i oni byli posvěceni." ... Možná řeknete: "Narodil jsem se s přirozeným sklonem k této špatnosti a nemohu ji překonat." Náš nebeský Otec však učinil veškerá opatření, díky nimž můžete překonat každý nesvatý sklon. Máte vítězit stejně jako Kristus zvítězil ve váš prospěch. On říká: **Zjevení 3:21** "Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn." Byl to hřích, který ohrozil lidstvo. Ještě před stvořením člověka bylo učiněno opatření, že pokud člověk ve zkoušce neobstojí, stane se Ježíš jeho zástupnou obětí a zárukou, aby skrze víru v Něj mohl být člověk smířen s Bohem, neboť Kristus byl tím Beránkem "zabitým od založení světa" (**Zjevení 13:8**). Kristus zemřel na Golgotě, aby člověk získal sílu překonat své přirozené sklony k hříchu. Někdo však namítne: "Nemohu jít vlastní cestou a jednat po svém?" - Ne, nemůžeš jít svou cestou a vejít do nebeského království. Žádné "po svém" tam nebude. V nebeském království nenaleznou místo žádné lidské cesty. Naše cesty se musí ztratit v Božích cestách.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 299.2 Opravdové posvěcení není nic menšího než každodenní umírání sobě samému a každodenní podřizování se Boží vůli.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 160.1 Pokud pravda posvěcuje nitro, potom hřích nenávidíme a vyhýbáme se mu, protože přijímáme Krista jako vzácného hosta. Kristus však nemůže sdílet rozdělené srdce; hřích a Ježíš nikdy nejsou společníky.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 380.4 Člověk má spolupracovat s Bohem a držet na uzdě vášně, jejichž řízení mu bylo svěřeno. Aby toho dosáhl, musí se neúnavně modlit k Bohu a neustále získávat milost k ovládání svého ducha, temperamentu a jednání. Skrze Kristovu darovanou milost může být uschopněn k vítězství.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 201.2 Náš Spasitel se ztotožňuje s našimi potřebami a slabostmi. V tom se stal úpěnlivým prosebníkem, který po nocích hledal u svého Otce čerstvý příděl síly, aby se pak vracel posílený a osvěžený, připravený na povinnosti a zkoušky. On je ve všem naším příkladem. Je bratrem v našich slabostech, ale nikoli v tom, že by si osvojil podobné vášně. Jeho přirozenost – jako toho jediného Bezhríšného – se vzpírala zlu. Ve světě hříchu snášel niterné boje a muka. Jeho lidství učinilo modlitbu nutností a výsadou.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 421.2 Satan na Něj vrhal svá nejprudší pokušení a neváhal Ho napadat na každém kroku. Přesto **1. Petrův 2:22** "se [Ježíš] nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech". **Židům 2:18** "Sám vytrpěl pokušení", trpěl úměrně tomu, jak dokonalá byla jeho čistota a svatost. Kníže temnoty však v Něm nenalezl nic. Ježíš na pokušení nezareagoval ani jedinou myšlenkou či pocitem.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 508.2 Nebyl poskvrněn zkažeností, hřích mu byl cizí, přesto se modlil, a to často v slzách a s úpěnlivým voláním. Modlil se za sebe i za své učedníky a ztotožnil se tím s našimi potřebami, slabostmi a nedostatky, které jsou pro lidstvo tak typické. Byl mocným prosebníkem, který neměl vášně naší lidské, padlé přirozenosti, ale který byl stížen podobnými slabostmi, pokoušen ve všem jako my. Ježíš podstoupil utrpení, které vyžadovalo pomoc a podporu od Jeho Otce.

1. Petrův 4:1-2 ¹Když tedy Kristus [za nás] trpěl v těle, i vy se vyzbrojte týmž smýšlením, totiž že ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem, ²abyste po zbývajícím čase života v těle již nežili podle lidských žádostí, nýbrž podle Boží vůle.

DA – Touha věků 122.2 Svým příkladem nám ukazuje, že jedinou nadějí na věčný život máme, když své chutě a touhy podřídíme Boží vůli. (srv. TV 74.2)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 219.4 Všechny síly a touhy obráceného člověka jsou uvedeny pod Kristovu nadvládu. Jeho Duch je obnovující silou, která proměňuje k Božímu obrazu všechny, kdo ji přijmou.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 909.10 Jan 1:12 "Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno." Neměli bychom tedy dát Kristu to, co vykoupil svou smrtí? Pokud to uděláš, oživí tvé svědomí, obnoví tvé srdce, posvětit tvé cítění, očistí tvé myšlenky a zapojí všechny tvé síly do služby pro Něj. Každá pohnutka a každá myšlenka bude podmaněna Ježíši Kristu.

Titus 2:11-14 ¹¹Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem ¹²a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně, spravedlivě a zbožně žili v tomto věku, ¹³očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista, ¹⁴který dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti [nezákonnosti] a očistil si svůj zvláštní [vybraný] lid, horlivý v dobrých skutcích.